

Dimecres XV de durant l'any

Text de l'Evangeli (Mt 11,25-27): En aquell temps, Jesús digué: «T'enalteixo, Pare, Senyor del cel i de la terra, perquè has revelat als senzills tot això que has amagat als savis i entesos. Sí, Pare, així t'ha plagut de fer-ho. El Pare ho ha posat tot a les meves mans. Ningú no coneix el Fill, fora del Pare, i ningú no coneix el Pare, fora del Fill i aquells a qui el Fill el vol revelar».

«Has revelat als senzills tot això que has amagat als savis i entesos»

P. Raimondo M. SORGIA Mannai OP
(San Domenico di Fiesole, Florencia, Itàlia)

Avui, l'Evangeli ens ofereix l'oportunitat de penetrar, per dir-ho així, en l'estructura de la mateixa saviesa divina. ¿A qui de nosaltres no li vindria de gust conèixer palesats els misteris d'aquesta vida? Hi ha enigmes, però, que ni el millor equip d'investigadors del món mai no podrà arribar ni tan sols a detectar. Amb tot, n'hi ha Un davant el qual «no hi ha res d'amagat (...), ni res de secret» (Mc 4,22). Aquest és el qui es dona a si mateix el nom de “Fill de l'home”, ja que afirma de si mateix: «El Pare ho ha posat tot a les meves mans» (Mt 11,27). La seva naturalesa humana —per mitjà de la unió hipostàtica— ha estat assumida per la Persona del Verb de Déu: és, en una paraula, la Segona Persona de la Santíssima Trinitat, davant la qual no hi ha tenebres i per la qual la nit és més lluminosa que el ple dia.

Un proverbi àrab diu així: «Si en una nit negra una formiga negra puja per una negra paret, Déu la veu». Per a Déu no hi ha secrets ni misteris. Hi ha misteris per a nosaltres, però no per a Déu, davant qui el passat, el present i el futur són oberts i escorcollats fins a la darrera coma.

Diu avui, tot complagut, el Senyor: «T'enalteixo, Pare, Senyor del cel i de la terra, perquè has revelat als senzills tot això que has amagat als savis i entesos» (Mt 11,25). Sí, perquè ningú no pot pretendre de conèixer aquests o semblants secrets amagats ni traient-los de la foscor amb l'estudi més intens, ni com degut per part de la saviesa. Dels secrets profunds de la vida en sabrà sempre més la velleta sense experiència escolar que el pretensions científic que ha gastat anys en prestigioses universitats. Hi ha ciència que s'assoleix amb la fe, humilitat i pobresa interiors. Ha dit molt bé Climent d'Alexandria: «La nit és propícia per als misteris; és aleshores

quan l'ànima —atenta i humil— es torna envers si mateixa tot reflexionant sobre la seva condició; és aleshores quan troba Déu».